

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **ELMO-PLAST a. s.**, se sídlem Alojzov 171, zast. Dr. JUDr. Miroslavem Zamiškou, advokátem se sídlem Na Příkopě 23, Praha 1, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Olomoucký kraj**, se sídlem Lazecká 545/22, Olomouc, proti dodatečným platebním výměrům žalovaného ze dne 21. 8. 2017, čj. 1667973/17/3106-50522-807703, ze dne 22. 8. 2017, čj. 1667318 (415, 482, 526, 573, 709, 909, 938 a 998)/17/3106-50522-807703, a ze dne 22. 8. 2017, č.j. 1668017 (031 a 131)/17/3106-50522-807703, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 9. 11. 2017, čj. 65 Af 69/2017-60,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 9. 11. 2017, čj. 65 Af 69/2017-60, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud zastavil řízení o žalobě proti shora specifikovaným platebním výměrům. Soud k tomu uvedl, že před podáním žaloby byl usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2017 zjištěn hrozící úpadek žalobkyně. Účinky tohoto rozhodnutí nastaly dne 31. 5. 2017 v 8:33 hodin a stále trvají. Usnesením ze dne 11. 9. 2017 povolil Krajský soud v Brně reorganizaci žalobkyně. Z obsahu insolvenčního rejstříku vyplývá, že žalovaný již pohledávky odpovídající platebním výměrům uplatnil v insolvenčním řízení přihláškou ze dne 7. 7. 2017. Rozhodnutí o pravosti, výši nebo pořadí daní jako přihlášených pohledávek přísluší nyní toliko insolvenčnímu soudu v rámci incidenčního sporu [§ 159 odst. 1 písm. a) zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon)]. Soud proto řízení usnesením zastavil, a to podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 141a insolvenčního zákona, dle něhož po právní moci rozhodnutí o úpadku

zastaví soud nebo jiný k tomu příslušný orgán řízení o pohledávkách nebo jiných právech, která byla zahájena v rozporu s omezeními podle § 109 odst. 1 písm. a) a § 140c insolvenčního zákona.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) v kasační stížnosti polemizuje s důvody zastavení řízení. Dle ní pohledávky z platebních výměrů nespadají pod § 140c insolvenčního zákona, neboť jde o pohledávky za podstatou. Soud neměl řízení o žalobě zastavit.

[3] Žalovaný navrhuje kasační stížnost zamítnout.

[4] Kasační stížnost je důvodná.

[5] NSS zdůrazňuje, že krajský soud postupoval v souladu s dosavadní judikaturou. Rozšířený senát však rozsudkem ze dne 10. 7. 2018, čj. 4 As 149/2017-121, rozhodl, že skutečnost, že je vedeno insolvenční řízení s účastníkem řízení ve věcech správního soudnictví jako dlužníkem, nemá vliv na soudní řízení ve správním soudnictví; ustanovení § 140a, 140b a 140c insolvenčního zákona se na správní soudnictví nevztahují.

[6] Jak vysvětlil rozšířený senát v bodě 66 rozsudku 4 As 149/2017, výsledek řízení ve správním soudnictví může mít význam pro insolvenční řízení v tom smyslu, že může přímo či nepřímo ovlivnit majetkové poměry dlužníka, a tedy se „týkat majetkové podstaty“ ve smyslu terminologie užívané insolvenčním zákonem. Nicméně jde o soudní řízení specifické, vymykající se svou povahou, smyslem a účelem i předmětem těm soudním řízením, na něž typicky míří právní úprava v § 140a a násl. insolvenčního zákona. Proto je nutno dospět k závěru, že uvedená úprava na správní soudnictví vůbec nedopadá. Rozhodnutí o úpadku (a obecně vedení insolvenčního řízení s účastníkem řízení ve věcech správního soudnictví jako dlužníkem) proto nemůže mít žádný vliv na soudní řízení ve správním soudnictví, zejména na možnost v takovém již zahájeném řízení pokračovat a vydat v něm rozhodnutí a dosud nezahájené řízení zahájit a vést, jakož i ve všech uvedených případech uplatnit opravné prostředky, připouští-li je právní úprava správního soudnictví (typicky kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví). V detailech lze odkázat na odůvodnění cit. rozsudku, který byl ostatně vydán v jiné stěžovatelčině věci.

[7] Rozsudkem rozšířeného senátu došlo k zásadní změně judikatury. Jakkoliv tedy nelze krajskému soudu vyčítat, že postupoval podle judikatury aplikovatelné na podzim 2017, jeho usnesení je založeno na nesprávném právním závěru.

[8] Proto NSS napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). V dalším řízení bude krajský soud vázán právním názorem NSS (§ 110 odst. 4). Pokud dospěje k závěru o přípustnosti žaloby, a pokud budou splněny všechny podmínky řízení, projedná žalobu věcně. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 12. července 2018

Zdeněk Kühn
předseda senátu